

Trích "TRƯỜNG CA CỦA NGƯỜI VONG QUỐC" sắp xuất bản

BẢN TRƯỜNG CA HAI MƯƠI LĂM

- Để ghi nhớ đoạn đời 50 năm sau ngày một số tướng lĩnh làm phản, đảo chính, lật đổ nền **Đệ Nhất Cộng Hoà** và giết chết vị **Tổng Thống đầu tiên của miền Nam Việt Nam** (2/11/1963 - 2/11/2013.)
- Kính dâng **Tổ Quốc VIỆT NAM** và **Anh Linh cố Tổng Thống NGÔ ĐÌNH DIỆM**.
- Gởi về đồng bào **Việt Nam** đang sống đau thương dưới lá cờ đỏ sao vàng và xin được chia sẻ cùng đồng bào **Việt Nam** tị nạn **Việt Cộng** khắp năm châu.

Tôi trải phần đời qua ba chế độ
Đệ Nhất Cộng Hoà, dân sống an vui
Đất nước thanh bình, cơm no áo ấm
Già trẻ bên nhau xây dựng cuộc đời
*

Từ thành phố đến làng quê hẻo lánh
Tình xóm giềng thân thiết quý nhường nhau
Khác giai cấp nhưng lòng không ngăn cách
Không ghét ganh dù chênh lệch nghèo giàu
*

Từ mẫu giáo, bài công dân giáo dục
Cô ân cần giảng dạy buổi đầu tiên
Cầm tay trẻ tô lá cờ vàng rực
Cờ **Việt Nam**, dòng máu đỏ ba miền
*

Sau buổi học về khoanh tay chào mẹ
Lấy cờ ra tôi hãnh diện khoe Người
Hòn nước đầy và từ nay con sẽ
Yêu mẹ nhiều và yêu nước, mẹ ơi !

Lên Đệ Thất, mẹ cho tiền xe bus
Đồng nào dư mua mận, ổi, cóc, xoài
Ăn với bạn, hít hà cay muối ớt
Hoặc ly chanh đường ngọt lịm chia hai ...
*

Tuổi mười bảy tâm hồn như nắng mới
Và lòng như trang sách ướp đầy thơ
Một chút băng khuâng đã e có tội
Cõi nhân gian chưa một thoáng nghi ngờ
*

Bỗng thấy đốt người, biểu tình đảo chính
Tôi tưởng như cơn ác mộng kinh hoàng
Và... tiếp đến ... người thay đời cổ tích
Bằng đời buồn trên đất nước miền Nam !
*

Chính phủ chia phe, biểu dương, chỉnh lý
Sinh viên học sinh bãi khóa, xuống đường
Thượng tọa, ni cô làm thêm chính trị
Dụng kích bi hài xé nát quê hương ...
*

Tôi nhìn quê, lòng đau buồn, chán nản
Trí óc ngây thơ xám những vết hằn
Bao mơ mộng tuổi mười lăm, mười tám
Chết dần theo từng tiếng đạn xâm lăng
*

Tháng Tư Bảy Lăm, tôi là vợ lính
Người lính kiêu hùng tức tưởi mất quê
Buông súng cầm thù, tủi hờn chờ địch
Hùm sa cơ trong cũi sắt ê chề !
*

Vợ lính Ngụy, tôi sống ngày nhật thực
Trên quê hương vì cộng quá tham tàn
Ba chế độ, tôi đã là nhân chứng
Đã ngã với quê, đau với cờ vàng !
*

Dưới cờ đỏ, dân sống đời oan nhục
Không tự do không nhân phẩm, nhân quyền
Ai cũng cảm, đảng nhốt ngay vào ngục
Đảng cướp dân nhà, cướp nước tài nguyên!
*

Rồi rừng biển, đất đai dâng Tàu cộng
Dân đau lòng chống giặc, đuổi Tàu đi
Thì đảng đánh dân, vu dân phản động
Giết, tù dân, không chút xót thương gì

Dùng côn đồ, đảng đánh dân, trị nước
Công an giết người giống cảnh xi nê
Học sinh đánh nhau hay hơn phim chưởng
Đạo đức lương tâm bằng hoại mọi bề
*

Tôi trải phần đời qua ba chế độ
Chỉ một Cộng Hoà Đệ Nhất mà tôi ...
Thương tiếc mãi người đắp nền xây tổ
Thế kỷ qua, ai làm được như Người ?
*

Năm mươi năm từ ngày bày phần phúc
Giết Người đi, quê chỉ những điều tàn
Để Việt cộng đưa quê vào hỏa ngục
Và chúng dâng Tàu sông núi Việt Nam !
*

Tình ngộ chưa những bàn tay vấy máu ?
Máu của Người và máu của toàn dân
Đã gieo gió, lụt đời, rồi gặt bão
Đừng dối gian, Trời xa đây nhưng gần !

**Ngô Minh Hằng
2013**

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html> [<= bấm vào]

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 6200 TÁC PHẨM